Dosarul nr. 5r-797/2025
4-25025793-12-5r-26022025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

29 aprilie 2025 **mun. Chişinău**
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Angela Vasilenco
Grefier Alexandru Carp
Cu participarea:
Agentului constatator al INSP a IGP Ina Ursachi
În absența:
Petiționarului Elena Călugăru
(în privința căruia au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, în sediul instanței, contestația depusă de **Călugăru Elena, data nașterii *****, IDNP ***** domiciliată în ******* împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT04 151133 din 05.02.2025, întocmit de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Ursachi Ina, pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, prin care a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 14 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 700 lei,

c o n s t a t ă:

La 05.02.2025, agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Ursachi Ina, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT04 151133, prin care Călugăru Elena a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, fiind emisă decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale cu amendă în cuantum de 14 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 700 lei.

În fapt, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție, în acțiunile lui Călugăru Elena a fost reținut că la data de 01.06.2024 orele 23:03, conducând în mun. Chișinău șos Hîncești, deplasându-se cu mijlocul de transport de model ***** cu n/î *****a depășit limita de viteză pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, deplasându-se cu 66 km/oră, prin localitate, ignorând în consecință prevederile pct. 47 spct. 1) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009.

La data de 18.02.2025, petiționara Călugăru Elena, a depus o contestație împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT04 151133 din 05.02.2025, care a fost înregistrată la 18.02.2025, cu numărul de intrare „1334”, prin care a solicitat admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare adoptată cu încetarea procesului contravențional.

În motivarea contestației a indicat că**,** *prin decizia din procesul-verbal seria DCT04 nr. 151133 din 05.02.2025 a ofițerului principal al Direcției monitorizare și documentare trafic rutier a INSP al IGP al MAI, Ursachi Ina a fost atrasă la răspunderea contravențională autoarea contestației, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 236, alin. (1) din Codul contravențional cu aplicarea unei sancțiuni sub formă de amendă în mărime de 14 u.c. (700 lei). Cu decizia indicată nu este de acord. Indică că a recepționat procesul verbal cu privire la contravenție la data de 10.02.2025. Indică că potrivit pct. 4 a procesului verbal din 05.02.2025 timpul săvârșirii este indicat data de 01.06.2024.Mai indică că în speța dată a intervenirii termenului de prescripție pentru atragerea la răspundere contravențională.În baza celor expuse, conducându-se de prevederile art. 441 alin. (1) Ut. a) și alin. (2), art. 448, art. 461 și art. 462 din Codul contravențional, solicită instanței de judecată admiterea cerințelor expuse mai sus.*

Astfel, potrivit fișei de repartizare a dosarului, contestația şi materialele dosarului contravenţional au fost expediate în adresa Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani), fiind repartizate judecătorului Angela Vasilenco la 20.02.2025.

Petiționara Călugăru Elena, fiind citată legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin citație scrisă la adresa de domiciliu, nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării sale și nu a solicitat examinarea cauzei în absenţa sa, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, întrucât erori tehnice în procesul expedierii nu au fost semnalizate.

Agentul constatator al Inspectoratului Naţional de Securitate Publică a IGP, Mangîr Evghenii, fiind delegat să participe la examinarea cauzei contravenționale a susținut procesul verbal cu privire la contravenție și a solicitat respingerea contestației înaintate de Călugăru Elena.

Examinând contestația audiind poziția agentului constatator și verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond şi de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu menţiunile agentului constatator şi materialele dosarului contravenţional, instanța de judecată reține următoarele.

Instanţa statuează că contestația împotriva deciziei inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT04 151133 din 05.02.2025, a fost depusă de către petiționară la 18.02.2025, fiind înregistrată în cancelaria INSP cu

nr. „1334” ,având în vedere că actul contesta a fost întocmit în absența petiționarei și din informația prezentată la dosar procesul verbal a fost recepționat la data de 10.02.2025, instanța va considera contestația depusă cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit art. 381 alin. (4) din Codul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

La fel, din conţinutul art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 228–243 se constată şi se examinează de către poliţie.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. DCT04 151133 din 05.02.2025.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de sancţionare este stipulată clar şi descifrabil.

Conform prevederilor art. 443^1 Cod contravențional, în cazul autosesizării privind săvârşirea contravenţiilor prevăzute la art.236, 238 şi art.240 alin.(2), constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative ce funcţionează în regim automatizat, dacă agentul constatator este în imposibilitate de a determina identitatea conducătorului vehiculului, acesta expediază o solicitare la domiciliul (sediul) proprietarului sau al posesorului vehiculului privind depunerea declaraţiei cu privire la identitatea conducătorului vehiculului, cu informarea despre răspunderea contravenţională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informaţiei solicitate sau de comunicare a

informaţiei false. Solicitarea este expediată prin poştă, cu scrisoare recomandată cu aviz de primire, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea solicitării şi confirmarea primirii acesteia. După recepţionarea solicitării agentului constatator, proprietarul sau posesorul vehiculului (persoană fizică sau juridică), în termen de 60 de zile lucrătoare, este obligat să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator o declaraţie cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârşirii contravenţiei constatate în condiţiile alin.(1), care va conţine: a) numele, prenumele, domiciliul, datele de contact şi semnătura proprietarului vehiculului; b) numele, prenumele, domiciliul şi datele de contact ale persoanei căreia i-a fost transmis vehiculul cu care a fost săvârşită contravenţia; c) după caz, alte informaţii relevante. În cazul în care, în termenul prevăzut la alin.(2), proprietarul sau posesorul vehiculului comunică identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârşită contravenţia, agentul constatator încheie în privinţa conducătorului proces-verbal cu privire la contravenţie în condiţiile art.443 alin. (8). (5) În cazul în care, după expirarea termenului prevăzut la alin.(2), proprietarul sau posesorul vehiculului nu a comunicat identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârşită contravenţia, agentul constatator încheie în privinţa proprietarului sau posesorului vehiculului un proces-verbal cu privire la contravenţie, cu aplicarea sancţiunii sub formă de amendă în condiţiile art.443 alin.(8).

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, astfel nu pot fi reţinute obiecţii privind descrierea suficientă a faptei.

În continuare, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 din Codul contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanța de judecată menționează că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în absența petiționarei Călugăru Elena.

La rândul său agentul constatator a expediat în adresa acesteia la data de 12.11.2024 cu nr. de ieșire 2595 citația privind prezentarea în termen de 60 de zile pe adresa mun. Chișinău str. Iacob Hîncu 3A pentru a confirma identitatea conducătorului auto a mijlocului de transport***** n/î ***** la data de 01.06.2024 ora 23:03 care se deplasa în mun. Chișinău șos. Hâncești.

Petiționara însă nu s-a prezentat și nici nu a comunicat identitatea persoanei care a condus mijlocul de transport în momentul comiterii contravenției prevăzute de art. 236 alin.(1) Cod contravențional. Prin urmare agentul constatator a întocmit un proces verbal în conformitate cu prevederile art. 443 alin.(8) Cod contravențional.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) din Codul contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe *baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT04 151133 din 05.02.2025, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Astfel, instanța remarcă că petiționara Călugăru Elena, a fost sancționată în temeiul art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie

contravenție, *depășirea vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră.*

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional:

-procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. DCT04 151133 din 05.02.2025, prin care se descrie fapta petiţionarului, modul comiterii, agentul constatator, data şi ***locul comiterii faptei,*** data şi locul întocmirii actului contestat, precum şi sancţiunea aplicată în cuantumul de 14 unităţi convenţionale.

- *avizul de recepţie* prin care se confirmă faptul că în adresa petiționarei Călugăru Elena a fost expediată copia procesuluiverbal cu privire la contravenție și recepționat de acesta la data de 10.02.2025;

- *solicitarea* privind declararea datelor de identitate a persoanei care a condus mijlocul de transport în momentul comiterii contravenției necompletată;

- *citaţia expediată* în adresa petiționarei la 12.11.2024 cu nr. de ieșire 2595 privind prezentarea în termen de 60 de zile pe adresa mun. Chișinău str. Iacob Hîncu 3A pentru a confirma identitatea conducătorului auto a mijlocului de transport ***** n/î ***** la data de 01.06.2024 ora 23:03 care se deplasa în mun. Chișinău șos. Hâncești;

-*planșe fotografice* cu imaginea mijlocului de transport cu numărul de înmatriculare ***** fiind indicată data 01.06.2024, ora 23:03, viteza măsurată 66 km/oră;

- *buletinul de verificare metrologică A109254* care confirmă faptul că aparatul pentru măsurarea vitezei de mişcare a fost verificat conform NML 10-3:2021 şi a fost admis spre exploatare, fiind valabil de la 12.12.2023 până la 12.12. 2024*;*

- *cazier contravențional eliberat pe numele lui Călugăru Elena* din care se deduce că aceasta a fost sancționată de mai multe ori pentru conducerea cu încălcarea regulilor de securitate rutieră;

În aceste condiţii, instanţa relevă că potrivit planșei fotografice (extrasului foto) efectuat cu aparatul de măsurare a vitezei, autentic în acest sens, prin atribuirea nr. de serie şi fiind omologat prin testarea metrologică, denotă cert circumstanţele incriminate de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie, relevând astfel caracterul veridic al constatărilor personale ale agentului, inclusiv fiind indicat numele străzii unde a avut loc fapta imputată.

La fel, din procesul-verbal cu privire la contravenţie, fapta a avut loc în mun. Chișinău șos. Hâncești, adică fiind suficient de cert descris locul comiterii faptei, iar în acest sens, instanța va aprecia poziţia de nevinovăţie a petiţionarei, expusă

prin contestaţie drept o modalitate de apărare neargumentată, evazivă şi lipsită de probe, expusă în scopul eschivării de la răspunderea contravenţională.

Respectiv, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, adică mijlocul de transport nominalizat, a fost condus la data indicată şi pe porţiunea de drum indicată, adică în mun. Chișinău șos. Hâncești, cu viteza de deplasare peste limita admisă de lege şi anume de către petiţionară, cu vinovăţie, circumstanțele date se confirmă prin procesul-verbal cu privire la contravenție, planșa fotografică, precum și raportul de înregistrare a contravenției.

În consecutivitate, instanța apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT04 151133 din 05.02.2025, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, or acesta reprezintă şi convingerea agentului constatator despre comiterea unei contravenţii, iar din acesta denotă că la volanul mijlocului de transport s-a aflat nemijlocit subiectul contravenţiei, adică petiţionara Călugăru Elena. Or acesteia fiindu-i expediată atât citația privind declararea identității conducătorului auto în momentul comiterii faptei a ignorat acest lucru.

Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate petiționarului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional.

Mai mult ca atât, în vederea calificării corecte reţinute de agentul constatator, în drept, instanţa argumentează prin faptul că potrivit pct. 47 alin. (1) lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, menţionat în procesul-verbal cu privire la contraveţie, limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice din localități sunt de 50 km/h, ce denotă depăşirea limitei admisibile .

În acest sens, instanța reține că petiționarul prin contestația depusă nu a negat faptul că se deplasa prin localitate, or probele prezentate de agentul constatator, coroborează între ele și confirmă că fapta a avut loc și a fost comisă de către Călugăru Elena.

Instanța mai precizează în subsidiar că, fapta săvârșita de petiționară, transpusă probele analizate *supra*, au fost înregistrate şi obţinute de către agentul constatator cu aparatul pentru măsurarea vitezei mijlocului de transport certificat și omologat, fiind admis pentru utilizare.

Aplicând aceste dispoziții normative la speță, instanța apreciază că, agentul constatator a avut dreptul de a utiliza mijlocul tehnic certificat la constatarea contravenției, iar în condițiile art. 425 alin. (2) și (5) din Codul contravențional, planşa fotografică a fost admisă corect în calitate de probe de către acesta.

Totodată, instanța de judecată reflectă că, petiționarei i s-a acordat în mod efectiv posibilitatea de a propune orice alte probe ar fi considerat necesare în combaterea celor reținute de agentul constatator și de a-şi expune argumentele în apărare, în cadrul unei proceduri contradictorii, însă la caz nu şi-a prezentat nici o probă pertinentă în puterea de a răsturna cele constatate şi probate de agentul constatator.

De altfel, potrivit art. 54 alin. (2) din Constituţie, exerciţiul drepturilor şi libertăţilor nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internaţional şi sânt necesare în interesele securităţii naţionale, integrităţii teritoriale, bunăstării economice a ţării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă şi infracţiunilor, protejării drepturilor, libertăţilor şi demnităţii altor persoane, împiedicării divulgării informaţiilor confidenţiale sau garantării autorităţii şi imparţialităţii justiţiei.

Astfel, inclusiv în speţă, instanţa a apreciat corectitudinea constatării faptei şi necesitatea sancţionării făptuitoarei prin analiza mijloacelor de protejare a interesului public în cauză şi respectiv prin asigurarea unor măsuri care să nu implice vreo limitare a drepturilor omului ori ca limitarea necesară să fie cât mai redusă, constatând că petiţionara nu a fost restrânsă în anumite drepturi şi libertăţi.

Mai mult, instanţa constată că de către agentul constatator a fost asigurată şi proporționalitatea dintre mijloacele utilizate – cuantumul amenzii aplicate, și scopul urmărit – prevenirea unui pericol public din care pot rezulta alte consecinţe grave orientate împotriva altor participanţi la trafic, având în vedere că făptuitorului i-a fost stabilită o sancţiune pecuniară în cuantumul mediu aplicabil, adică de 12 unităţi convenţionale, iar ca urmare, sancționarea făptuitoarei/petiționarei nu s-a făcut în scop abuziv, ci doar reieşind din faptul că agentul constatator l-a recunoscut vinovat pe acesta de săvârșirea faptelor astfel cum au fost descrise în procesul-verbal de contravenție.

De asemenea, instanța remarcă că, procesul-verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției, iar în așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept şi de principiu, Convenția nu derogă de la acestea, dar în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un prag anumit.

În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la

apărare (*Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, par. 16, hotărârea din 20 martie 2001).

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare este temeinică.

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, care nu au fost răsturnate în cazul de față, iar în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar petiționarului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reușit să răstoarne aceste prezumții de care se bucură decizia contestată, denotă comiterea certă şi cu vinovăţie a faptei contravenţiei de către făptuitoarea Călugăru Elena.

Pe lângă aceasta, instanța nu a mai determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 din Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională, iar în aceste circumstanțe de fapt și de drept, contestația depusă de Călugăru Elena împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT04 151133 din 05.02.2025, adoptată de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Ursachi Ina, pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, urmează a fi respinsă ca fiind nefondată.

În baza materialelor cauzei contravenţionale și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 448, 460, 462 şi 463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge contestația depusă de **Călugăru Elena** împotriva deciziei de sancţionare cu amendă în mărime de 14 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 700 (șapte sute) lei, inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. DCT04 151133 din 05.02.2025, adoptată de agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Ursachi Ina, pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, ca nefondată.

Copia hotărârii se remite spre informare părților.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 (cincisprezece) zile prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Angela VASILENCO**